

معرفی یک

مدرسه علمیه به زبان آدمیزاد

دیدم که میگم! آخه هر وقت از در مدرسه میرم بیرون یا میام تو و عکس العمل مردم رو نگاه می کنم، کنجکاوی رو تو نگاهشون می بینم که خیلی دوست دارن بدونن تو مدارس علمیه چه خبره؟ مدرسه علمیه چه جور جاییه؟ کلاس هاش چه شکلیه؟ اصلا این حجره که میگن چه جور یاس؟ و خیلی سوالهای دیگه که افرادی که تا حالا پاشون رو تو مدارس علمیه نداشتن جوابشو نمی دونن.

این شد که تصمیم گرفتم مدارس علمیه رو با چندتا عکس براتون معرفی کنم. خدارو چه دیدی شاید شما هم یه روز خواستین توی همین مدرسه ها روزگار بگذرونین و جزء سربازای امام زمان (عج) بشین.

هر مدرسه علمیه از بخشهای مختلفی تشکیل میشه. این موارد که خدمتون معرفی می کنم در اکثر مدارس وجود داره. البته طبیعیه که بعضی از مدارس یه چیزایی بیشتر دارن و برخی هم یه چیزایی کمتر. بعضی از اونا به خاطر وجود موقوفه های متعدد و درآمد خوب؛ امکانات بیشتری دارن و بعضی های دیگه به خاطر همت بلند مسئولانش و تلاش مضاعفی که داشتن کیفیت و معنویت بیشتری دارن. هرکدوم هم به نحو خاصی و قوانین مختص به خود اداره میشن که بیشتر منوط به عقاید و سلیق مدیر و

دیگر مسئولان مدرسه است، البته ناگفته نماند که همه این مدارس زیر نظر مرکز مدیریت و با اشراف کامل اونجا فعالیت می کنند که این خودش موجب وحدت رویه در کلیت برنامه هاست.

بگیریم! مهمترین بخش هر مدرسه علمیه کلاسهای درس اونجاست که به اونها مدرّس هم میگن. این کلاسها معمولا مزین به نام علماء و شهدای بزرگ روحانیت است. بعضی از مدارس در این کلاسها صندلی های تک نفره با دسته های تاشو گذاشتن و برای اساتید هم یک میز و صندلی مجزا قرار دادن و یک تخته سیاه یا سفید هم طبق معمول همه کلاسهای دنیا روی دیوار نصب شده. البته در خیلی از مدارس علمیه خبری از میز و صندلی نیست و طلاب به همراه استاد در فضایی صمیمانه روی زمین میشینن و همین امر موجب قرابت بیشتری بین استاد و شاگرد میشه.

در همه مدارس علمیه یک سالن چند منظوره وجود داره که استفاده های متعددی از اون میشه. هر روز صبح، همه طلاب در ساعت معینی در اونجا جمع میشن و مراسم صبحگاه برگزار می کنن. بعضی از کلاسهای پرجمعیت رو در این مکان برگزار می کنن. ظهر ها نماز جماعت هم در همین مکان برگزار میشه و در مدارسی که طلاب نهار را دسته جمعی میل میکنند بعد از نماز سفره هارو هم در همین جا پهن میکنند.

بخش دیگری که بدون استثناء در همه مدارس وجود داره، کتابخانه و سالن مطالعه است. البته با این تفاوت که در برخی مدارس هر طلبه یک میز مطالعه اختصاصی داره که لوازم مورد نیاز مطالعه اش رو در همانجا نگهداری می کنه. قفسه های باز کتاب نیز دور تا دور این سالن کنارهم چیده شده و مملو از کتابهای خواندنی است. در اکثر مدارس این کتابخانه توسط خود طلاب اداره میشه و علاوه بر کتابهای درسی و کمک درسی مثل شروح، حواشی و.. رمانها و داستانهای مفید ایرانی و خارجی نیز موجود است که طلاب در اوقات فراغت از آنها استفاده می کنن.

سالن غذاخوری هم بخش دیگری از اکثر مدارس علمیه است که در کنار آن آشپزخانه قرار گرفته. ناگفته نماند که در اکثر مدارس تهیه هر سه وعده غذا رو مدرسه به عهده گرفته تا وقت کمتری از طلاب برای تهیه غذا و آشپزی گرفته بشه. البته در گذشته چنین نبود و فقط یک وعده نهار برای طلاب آماده می شد. ضمنا مبلغی هم به عنوان کمک هزینه در هر ماه بابت این خدمات و همچنین دو میان وعده از شهریه طلاب کسر می شه که بسیار اندک است. هر شخص موظفه پس از صرف غذا ظروف خودش رو بشوره.

پس از آموزش در هر مدرسه پژوهش حرف اول رو می زنه. به همین دلیل امکاناتی که برای پژوهش لازمه در مدارس علمیه وجود داره که در قالب اتاق پژوهش به طلاب ارائه می شه. در این اتاق به تناسب تعداد طلاب رایانه وجود داره و همگی مجهز به نرم افزارهای پژوهشی و اینترنت هستند و استفاده از اونها برای طلاب در ساعات معینی امکان پذیره.

همونطور که رهبرمون فرمودن در کنار تحصیل و تهذیب، ورزش هم اهمیت ویژه ای داره و در مدارس علمیه به ورزش اهمیت زیادی میدن. در بیشتر مدارس سالن ورزش به همراه لوازم ورزشی آماده شده. این لوازم که عبارتند از میز پینگ پنگ، لوازم و وسایل بدن سازی، فوتبال دستی، تور والیبال، لوازم ورزشهای رزمی و... این امکان رو به طلاب میده که به ورزش مورد علاقه خودشون بپردازن و با توجه به روحیاتشون دست به انتخاب بزنن. مدرسی هم که کوچکترند و سالن ورزشی ندارن با نزدیکترین سالن ورزشی در محدوده خودشون قرار داد بستن و طلاب به طور منظم از آن استفاده می کنن. استخر و آموزش شنا هم در برنامه ورزشی طلاب وجود داره..

و بالاخره طلاب پس از شرکت در کلاسهای درسی، مطالعه، مباحثه و پرداختن به ورزش و نرمش روزانه به مکانی برای استراحت نیاز دارن. محلی برای آرام گرفتن و تجدید قوا برای یک روز تلاش دیگر، مکانی به نام حجره.

حجره چیست؟ حجره کجاست؟

خوابگاه های طلبه هارو از قدیم به نام حجره میشناختن. طلبه های حجره نشین برای اداره امور روزانه حجره خودشون برنامه ریزی میکنند. هر کسی کاری رو به عهده می گیره. یکی مسئول خرید میشه، یکی شستن ظرفهارو به عهده می گیره و دیگری هم به نظافت می پردازه و نوبتی این کارهارو باهم عوض می کنن. زندگی در حجره تجربه حیات دسته جمعی و نمونه ای از یک کشور چند نفره است.

آه! به اینجا که میرسم یاد خاطرات شیرینی از حجره نشینی خودم میفتم چه دوران باصفایی بود. حجره نشینی یک تجربه شیرین در زندگی هر طلبه است.

حجره، دامن گرم مهاجران فی سبیل الله و سالکان طریق الی الله است. میدان مسابقه ای است برای حرکت به سوی تمام ارزش ها. حجره پرورشگاه است نه پروارخانه سکوی صعود به سوی قهرمانی است در تمام ارزشهای انسانی. حجره محیط آزمون خواننده ها و اندوخته هاست در میدان عمل. حجره سیر صعودی است تا رسیدن به تمامی خوبی ها و ابتلاخانه ای است برای رشد و پرورش؛ ادبستانی است جهت آموختن ادب و احترام به حقوق دیگران.

این، همه چیزهایی که در یک مدرسه علمیه وجود داره، نیست!!

شاید به چشم سر در یک مدرسه علمیه جز این دیده نشه اما همه آنچه در این مکان مقدس وجود داره نیست. در یک مدرسه علمیه برادری هست. برابری هست. اخلاق و تذکر هست. صفا و صمیمیت هست. دوستی و یکرنگی و از خود گذشتگی هست. علم آموزی و تربیت هست. نماز اول وقت، نماز شب، تهجد و شب زنده داری، ارتباط واقعی باخدا، احساس نزدیکی و قرب با امام زمان(عج) به عنوان فرمانده، آماده شدن برای جهاد و سربازی حضرت ولی عصر(عج) و خیلی چیزای دیگه هست که دیده نمیشه اما واقعا هست و کسی درکشون میکنه که بیاد و اونجا زندگی کنه و خودش تجربه کنه هرچیزی رو که باید با چشم دل ببینه و درک کنه.

مشاهده سایر گام های طلبگی

گام دوم: هدف خود را از ورود به دنیای طلبگی روشن کنید.

گام چهارم: حوزه علمیه چیست؟

گام ششم: در دوران تحصیل در حوزه چه می گذرد؟

گام هشتم: معرفی یک مدرسه علمیه

گام اول: به حوزه بروم یا نه؟

گام سوم: داستان تولد حوزه علمیه

گام پنجم: سیکل یا دیپلم

گام هفتم: گزارشی واقعی از یک روز زندگی طلبگی